

חיים: יצחק, אז קבענו היום ללמוד למבחן ביחד, נכון?

יצחק (בתפקיד המוח): כן, נכון. הו, עכשיו נזכרתי שגם יוסי ביקש להצטרף אלינו.

חיים: מה פתאום, אין לי כוח אליו, הוא ישאל כל רגע שאלות, וזה סתם יעכב אותנו.

יצחק (בתפקיד המוח): זה לא יפה, צריך לעזור גם אם אין לנו חשק. זו מצוה גדולה!

חיים: טוב, בסדר. (מסתובב לצד השני וקוראת ליוסי בטון חמוץ)
"יוסי, אם אתה רוצה ללמוד איתנו אתה יכול.. אבל אל תשאל כל רגע שאלות, וגם תגיד תודה שאנחנו מסכימים לך להצטרף אלינו."

אבא: חיים, אמא ממש עמוסה היום, וערימת הכלים כאן בלתי נסבלת. תוכל לעזור ולשטוף כלים?

המח של חיים: חיים, נכון שהיו לך תכניות אחרות, אבל אם אבא מבקשת צריך לעשות.

חיים: טוב אבא, אני כבר שוטף.

אבא: תודה לך!

ילד: אין לי חשק להתפלל.

מוח: קח קטע אחד בתפילה, תנסה להבין אותו ולהתחבר למה שאתה אומר. אולי תגלה שהתפילה יכולה להיות לך משמעותית!

ילד: אני מוכן לנסות... (פותח את הסידור)